

8/4-H-KJ-2014-3. bírósági határozat

a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság határozata közigazgatási ügyben

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.26.868/2013/16.

A bíróság dr. Egry Csilla ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Vajda Attila ügyvéd által képviselt Sopronnémeti Község Önkormányzata (9325 Sopronnémeti, Petőfi u. 22.) alperes ellen határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

ítéletet:

A bíróság az alperes 50/2011. (VI. 22.) képviselőtestületi határozatot és az az alapján hozott 96-8/2011. számú határozatot, valamint az 51/2011. (VI. 22.) számú képviselőtestületi határozatot és az annak alapján hozott 96-9/2011. és a 96-10/2011. számú határozatait hatályon kívül helyezi.

Felhívja a bíróság a Győri Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy az EL.00217/2013. szám alatt még letétként kezelt 27.200 Ft-ot (huszonhétezer-kettőszáz) forintot a letevő felperes részére utalja vissza.

Köteles az alperes 15 napon belül a felperes részére 190.000 Ft (egyszázkilencvenezer) forint perköltséget megfizetni.

A feljegyzett kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A bíróság a tárgyalás adatai, a rendelkezésre álló önkormányzati iratok, valamint a perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Az alperes képviselőtestülete 2009-ben alkotta meg Sopronnémeti község helyi építészeti örökségének védelméről szóló 10/2009. (X. 30.) rendeletét. A rendeletet a képviselőtestület 5/2011. (II. 16.) és a 9/2011. (III. 31.) rendeletével módosította.

A módosító rendeletek 1. számú melléklete a képviselőtestület által helyi védelem alá helyezett újabb területekkel bővült. E módosítások eredményeként védelem alá kerültek a per tárgyát képező felperesi ingatlanok.

Az alperes előkészítő iratából kitűnően a ...Kormányhivatal 2011. április 8-i keltezésű törvényességi észrevételében - mely a 33/2006. (VII. 13.) AB határozatra hivatkozással - kifogásolta, hogy a helyi területi védelem alá helyezett létesítmények tulajdonosai számára az egyedi döntés ellen megfelelő jogorvoslatot kell biztosítani. Ennek megoldása az lehet, ha a képviselőtestület a helyi védelem alá helyezés egyedi megjelölésére vonatkozó döntéseiről az alakísági követelményeknek megfelelő határozatokat hoz.

A törvényességi észrevétel alapján a képviselőtestület 2011. június 22-én tartott ülésén egyedi határozatokat hozott a helyi védelem alá helyezett területekről, így 50/2011. (VI. 22.) számú képviselőtestületi határozatában a felperes tulajdonában álló ... hrsz.-ú erdő (egyedi

határozatszám: 96-8/2011.) és az 51/2011. (VI. 22.) számú képviselőtestületi határozatban a ... hrsz.-ú erdő (egyedi határozatszám: 96-9/2011.) és a ... és ... hrsz.-ú erdő művelési ágú területekre nézve (egyedi határozatszám: 96-10/2011.)

Ugyanezen ülésen a képviselőtestület az alaprendeletét 15/2011. (VI. 23.) rendeletével módosította, mely módosítás 2011. július 1-jén lép hatályba (a határozat hozatalának dátuma 2011. VI. 22.)

E módosító rendelet 2. §-a a helyi védelem fajtáit határozta meg, melynek *b*) pontja egészült ki a műemléki környezetet (MK) közvetlenül határoló területre.

Az egyedi határozatok meghozatalára 2011. július 12-én került sor, melyet a felperes részére 2011. július 26-án kézbesítettek.

A felperes 2011. augusztus 25-én postára adott felülvizsgálati kérelme 2011. augusztus 26-án érkezett meg az önkormányzati hivatalba, a jogi képviselő meghatalmazása azonban a postán feladott iratok között nem szerepelt, azt a jogi képviselő 2011. augusztus 26. napján személyesen adta át a hivatalban.

A keresetlevél bírósághoz való felterjesztésére 2012. június 14-én került sor Kpk. 50.243/2012. szám alatt.

A felperes az ingatlanokat érintő önálló keresetleveleiben az 50/2011. (VI. 22.) képviselőtestületi határozat, illetve az azon alapuló 96-8/2011. számú határozat, továbbá a képviselőtestület 51/2011. (VI. 22.) számú képviselőtestületi határozat és az azon alapuló 96-9/2011. és 96-10/2011. számú határozatainak hatályon kívül helyezését kérte.

A jogszabálysértés körében arra hivatkozott, hogy a helyi építészeti örökség védelméről szól a 10/2009. (X. 30.) rendelet (a továbbiakban: alaprendelet), erre nézve módosító rendelkezéseket a 15/2011. (VI. 23.) számú 2011. július 1-jén hatályba lépett rendelet tartalmaz.

A védelem alá helyezésről szóló határozat a módosító rendelkezés hatályba lépését megelőzően született, a védelem alá helyezett ingatlanok műemléki környezetet közvetlenül határoló területen nem helyezkednek el és a ...valamint ... hrsz.-ú ingatlanokra nézve a hivatkozott alaprendelet véderdőre vonatkozó rendelkezést nem tartalmaz.

Az eljárás során a tényállás tisztázására nem került sor, mely sérti a 2004. évi CXL. tv. (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1) bekezdését.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a Ket. 1. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére együttműködés nem volt, illetőleg a Ket. 29. § (3) bekezdése alapján az eljárás megindításáról nem értesítették.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a már ismertetett törvényességi észrevételre hivatkozott, utalt továbbá arra, hogy képviselőtestületet a döntés meghozatala során az motiválta, hogy a település az erdők által védve legyen az uralkodó szélről, töltsse be a véderdő szerepét, továbbá a helyi építészeti örökség, melynek a település táji környezete is része, a jövő nemzedéke számára is megmaradjon, annak fenntartásáról gondoskodjon.

Álláspontja szerint az eljárása megfelel az alaprendeletben foglalt célok megvalósításának. Az iratok felterjesztésével együtt becsatolt ellenkérelemben pedig elsődlegesen a kereset az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 130. §-ának *h*) pontja szerinti elutasítását kérte, mivel álláspontja szerint a benyújtott keresetlevélnek az ügyvédi meghatalmazás is a postára adott keresetlevéllel együtt kellett volna mellékelnie, mivel erre nem került sor, a benyújtásra rendelkezésre álló határidőn túlnak minősül a keresetlevél benyújtása.

A tulajdonost tájékoztató egyedi határozatok meghozatalára és kézbesítésére a módosító rendelet hatályba lépését követően került sor, ezért a bíróság szakértő bevonásával tartotta szükségesnek annak tisztázását, hogy a perrel érintett ingatlanok a műemléki környezetet közvetlenül lehatároló területen található-e, illetőleg a nevesített ... és ... hrsz.-ú ingatlanok véderdőként funkcionálnak-e.

A felperes indítványára beszerzett 9. sorszám alatti szakértői vélemény, valamint az alperes 10. sorszámú előkészítő irata alapján a szakértő által megküldött 13. sorszám alatti szakértői véleményét teljes egészében fenntartó nyilatkozata szerint a perbeli ingatlanok nem a műemléki környezetet közvetlenül lehatároló területen helyezkednek el, a ... és ... hrsz.-ú földrészleteken lévő fásítások szél ellen nem vagy csak csekély mértékben védik a települést, véderdőként más céllal is működhetnek, ilyen célt azonban a periratokban nem talált és maga sem tudott megnevezni.

A fásításból eredő sajátos jogi helyzetük miatt (mivel az erdőtörvény szerint nem erdő a nyilvántartott művelési ág ellenére, hanem fásítás) az egyedi jelleget adó ligetes megjelenés erősítése, megőrzése önmagában a helyi védelem alá helyezéssel nem érhető el.

A szakértői vélemény kézhezvételét követően az alperes a 10. sorszámú előkészítő iratában kérte a szakértő írásbeli nyilatkoztatását jelezve, hogy annak kézhezvétele után tud arról nyilatkozni, kéri-e a szakértő tárgyalásra történő idézését.

A bíróság a szakértő írásbeli nyilatkozatát megküldte, az alperes saját hivatkozása ellenére nem kérte a szakértő tárgyalásra történő idézését, ezt az indítványát csak a 16. számú tárgyalási jegyzőkönyvben terjesztette elő.

Az alperes 15. számú előkészítő iratában indítványozta a Pp. 152. §-a alapján az eljárás felfüggesztését, mivel a ... és ... hrsz.-ú ingatlan egészének kisajátítása iránt a ... Kormányhivatal előtt igazoltan kisajátítási eljárást kezdeményezett.

Tárgyaláson tett nyilatkozata szerint azért tekinti előkérdésnek a per felfüggesztését, mert amennyiben a kisajátítási eljárás eredményes, úgy jelen per okafogyottá válik. A szakértő tárgyaláson történő meghallgatását pedig arra nézve kérte, hogy a közvetlenség elve alapján szóban is erősítse meg írásbeli nyilatkozatát.

A szakértő meghallgatását az is indokolja, hogy a szakvéleményben a ... hrsz.-ú ingatlanra is tett megállapítást, az önkormányzat képviselői szerint a településszerkezeti tervet a szakértő nem látta.

A felperes a szakértői véleményt elfogadta.

A felperes keresete alapos.

A bíróság a közigazgatási perben az alapul szolgáló határozatok jogszerűségét a kereseti kérelemmel támadott körben vizsgálta felül.

Az a felperes által sem volt vitatott, hogy a 66/1999. (VIII. 13.) FVM rendelet 2. § (3) bekezdése alapján területi védelem alá helyezhető a műemléki környezetet közvetlenül határoló terület. Az önkormányzat rendeletalkotási jogával élt.

Az említett jogcím szerinti védelem alá helyezésre azonban csak a 15/2011. (VI. 23.) Önkormányzati rendeleti módosítással került sor, mely rendeleti módosítás 2011. július 1-jén lépett hatályba.

Helytálló az a felperesi hivatkozása, hogy az alperes képviselőtestülete a határozatait a hatályba lépést megelőző időpontban hozta meg (2011. június 22-én), ami nyilvánvalóan jogszabálysértő.

Figyelemmel arra, hogy az alperesi képviselőtestület a rendelet hatályba lépése előtti határozatai alapján hozott egyedi határozatokat már a rendelet hatályba lépését követően közölte a felperessel, vizsgálni kellett érdemben azt, hogy a szóban forgó ingatlanok a műemléki környezetet közvetlenül határoló területek-e.

A felperes indítványára beszerzett aggálytalan szakértői vélemény és az alperesi észrevételre tett szakértői nyilatkozat egyértelművé tette, hogy a perbeli ingatlanok nem a műemléki környezetet közvetlenül lehatároló területen helyezkednek el, illetőleg a ... és ... hrsz.-ú fásítások szakmai szempontból nem értékelhetők véderdőknek.

Kétségtelen, hogy a szakértő szakvéleményében kifejtette azon szakmai meggyőződését, hogy

a perbeli ingatlanok védelme más, a szakvéleményben bemutatott alapokon helytálló lenne, már most is látható hosszú távú település védelmi stratégia e köré szerveződhetne, ez azonban más fajta koncepciót igényelne.

A bíróság döntése alapjául az aggálytalan szakértői véleményt elfogadta, mivel helyi védelem alá csak a rendeletben meghatározott okból kerülhetnek a magánszemély tulajdonosok ingatlanai. A rendeletben szabályozott feltétel hiányában hozott - tartalma szerint egyedi hatósági ügynek minősülő, közigazgatási jogviszonyt keletkeztető - képviselőtestületi döntések és az azon alapuló a már módosító rendelkezést követően kiadott egyedi határozatok is jogszabálysértők.

E körben helytálló a felperesi hivatkozás, hogy erre nézve a tényállást a képviselőtestület döntése meghozatala előtt nem tisztázta.

A védelem alá vételt megelőzően az alperes hirdetményt bocsátott ki a védelem alá vételről, jogszerűnek azonban ez sem minősülhet, mivel egyrészt azok is a 15/2011. (VI. 23.) számú módosító rendeletet megelőzően kerültek kifüggesztésre, másrészt a döntés alapjául szolgáló rendeletben meghatározott cél nem áll fenn, így a közlés sem tekinthető jogszerűnek.

Mindezekre tekintettel a bíróság a keresettel támadott határozatokat a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

Új eljárás lefolytatására történő kötelezést a bíróság azért mellőzte, mert a felperes tulajdonában álló perbeli ingatlanok a hatályba lépett módosító rendelkezés alapján sem vonhatók helyi védettség alá, mivel nem műemléki környezetet közvetlenül lehatároló területnek minősülnek.

Ezen ok fennállása miatt a ... és ... hrsz.-ú ingatlanok véderdő funkciójának hiánya nem releváns, arról nem beszélve, hogy ilyen okból történő védelem alá helyezést még a módosító önkormányzati rendelet sem tartalmaz.

Alapítanul hivatkozott az alperes a keresetlevél elkészítésére.

A felperes a rendelkezésre álló 30 napon belül postára adta a keresetlevelét, az alperes által sem vitatottan, melyre a Pp. 330. § (2) bekezdése alapján került sor. Azt, hogy a meghatalmazást a postára adást követő napon nyújtotta be a jogi képviselő, szintén nem vonhatja maga után a keresetlevél elkészítését, mivel a keresetlevél hiányosságait az iratok bíróságra érkezésekor a bíróság vonja le a Pp. 124. § (1) bekezdésében írtak alapján. (1/2010. Kpje.)

A keresetlevél, a meghatalmazás, valamint a képviselőtestületi iratok bíróságra történő beérkezésekor kell a keresetlevélnek szabályszerűen benyújtottnak lennie a Pp. 132. § (1) bekezdés alapján, mely követelmény teljesült.

A szakértői vélemény ismeretében tett alperesi nyilatkozat alapján a bíróság a szakértőt írásbeli nyilatkozatra felhívta, mely nyilatkozatot a felek részére kiküldte, melyet az alperes jogi képviselője 2014. január 13-án igazoltan átvett.

Bejelentés az alperestől nem érkezett, a bíróság joggal feltételezte, figyelemmel az alperes 10. sorszámú előkészítő iratában tett nyilatkozatára, hogy a szakértői véleményt az írásbeli nyilatkozatra figyelemmel elfogadja.

Az alperesnek kellő idő állt rendelkezésére ahhoz, hogy a 2014. március 13-án tartott tárgyalás időpontjáig a szakértő meghallgatására irányuló indítványát előterjessze. Erre figyelemmel a szakértő meghallgatásával kapcsolatos 16. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben tett, a meghallgatásra vonatkozó indítványa sem alapos. A szakértői vélemény érdemét érintő észrevételeket nem fogalmazott meg, a szakértői véleményből egyértelműen megállapítható, hogy az alperes a szakértő rendelkezésére bocsátotta a településszerkezeti tervet, szakvéleményét annak ismeretében hozta meg. A ... hrsz.-ú ingatlanra tett szakértői megállapítások nem képezik jelen per tárgyát, az pedig az aggálytalan szakértői vélemény alapján teljesen indokolatlan, hogy az írásbeli nyilatkozatot a szakértő a tárgyaláson szóban erősítse meg.

Erre figyelemmel a bíróság a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján mellőzte a szakértő meghallgatására irányuló alperesi indítványt.

Az alperes peres eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét is alaptalannak találta és az erre irányuló kérelem teljesítését mellőzte.

A folyamatba tett kisajátítási eljárás ugyanis jelen pernek semmilyen szempontból nem előkérdése, az pedig hogy a sikeres kisajátítási eljárás esetén a jelen per okafogyottá válik, nem értékelhető hivatkozás, mivel a Pp. 152. §-a konkrétan meghatározza a felfüggesztés jogszabályi kereteit.

Az alperesi állásponttal szemben pontosan a kisajátítási eljárásnak előkérdése jelen per jogerős lezárása, mivel a kisajátítási eljárásban eljáró hatóságnak kell vizsgálnia a kisajátítás közérdekűségét és a kisajátítás célját jelen perbeli ingatlanok státusza alapján.

Jelen pernek ugyanakkor a tárgya az egyedi határozatok jogszerűségének felülvizsgálata kapcsán az, hogy jogszerűen kerültek-e az érintett ingatlanok védetté nyilvánításra a helyi rendelet alapján.

A képviselőtestület eljárása során beszerzett és becsatolt szakértői vélemény a perbeli ingatlanok minősítésével kapcsolatban semmilyen figyelembe vehető megállapítást nem tartalmaz, ugyanis az a szakértői vélemény kizárólag a fásított területek (ingatlan-nyilvántartás szerint erdőterületek) forgalmi érték meghatározásával foglalkozik.

A pervesztes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a perköltség megfizetésére, mely a felperes által előlegezett szakértői díjból és a jogi képviselő részére megállapított ügyvédi munkadíjból tevődik össze.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán a feljegyzett kereseti illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján a Magyar Állam viseli.

Győr, 2014. március 13.

Dr. Kobli Ilona s. k. törvényszéki bírónő